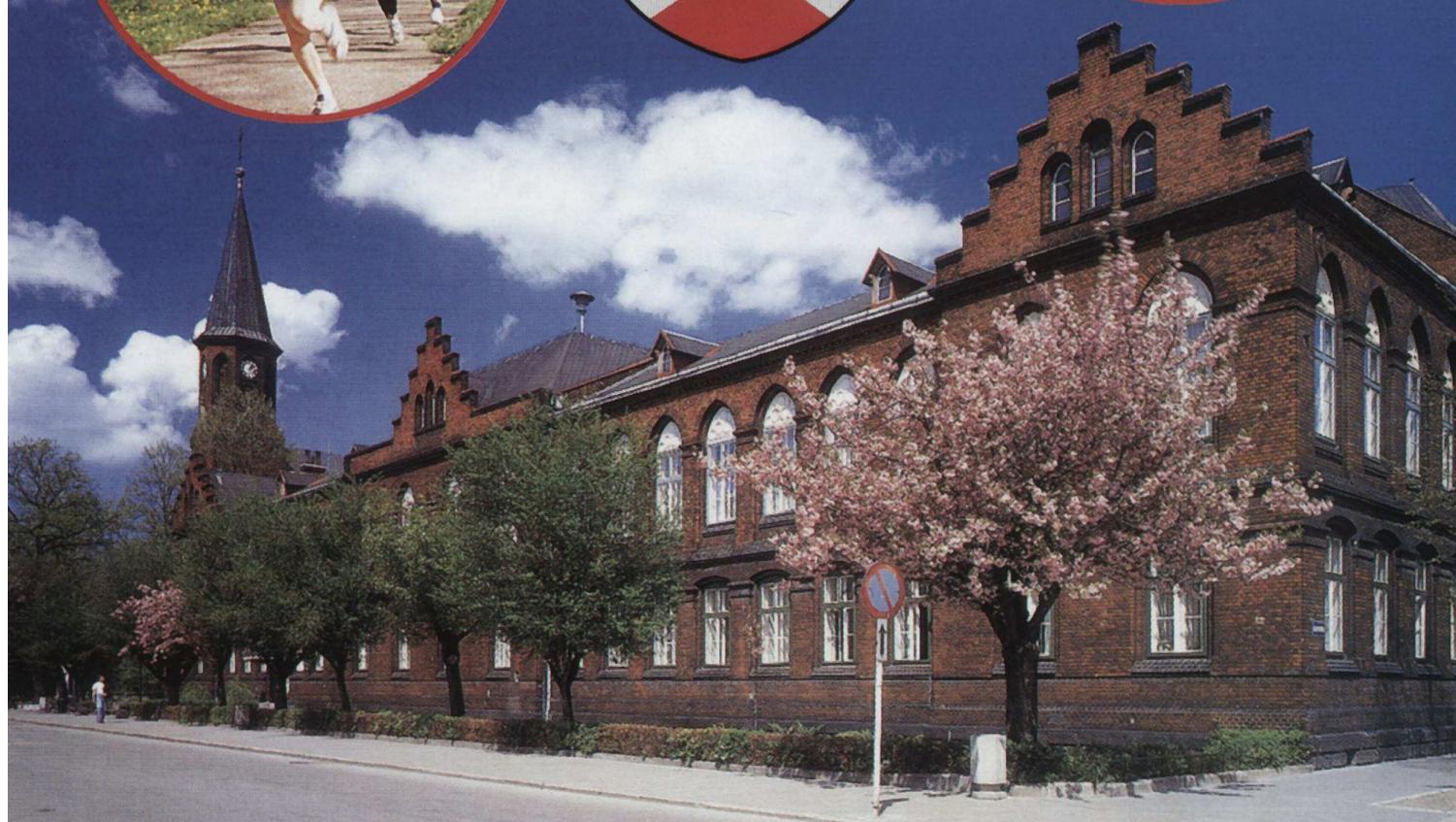
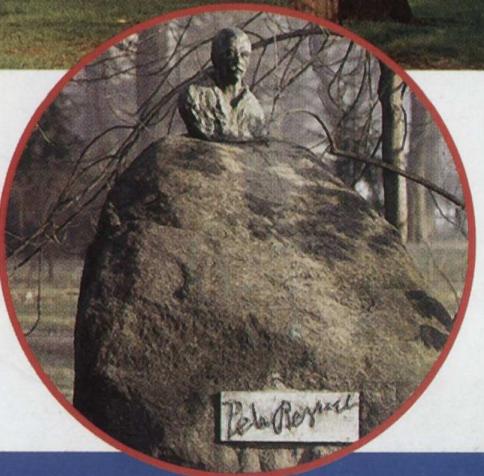
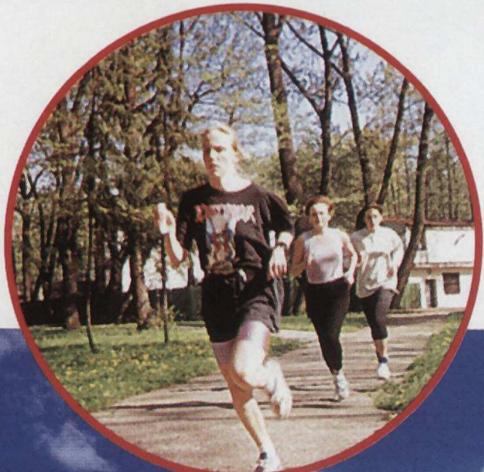

PARK
RETRA
BEZBUDĚ

BOHUMÍN

Abecední seznam dřevin, použité zkratky a místo výskytu

A kát v. Trnovník bílý
Azalka (az) /*Azalea/*
E4, E6

Bez černý /*Sambucus nigra/*
Binkgo v. Jinan dvojlaločný,
Borovice černá (Bč)
/Pinus nigra/ **B2, E13**

Borovice vejmutovka.
Borovice hedvábná.
Vejmutovka. (BV)
/Pinus strobus/ **A1**

Bříza bradavičnatá (Bb)
/Betula verrucosa/
B5, B10, E4

Bříza pýřitá (Bp) /*Betula pubescens/* **B6, F9**

Buk lesní (Bl) /*Fagus sylvatica/* **B6, E12**

Buk lesní červený (Blč)
/Fagus sylv. purpurea/
B6

Cypríšek Lawsonův
(CL) /*Chamaecyparis lawsoniana/* **C13**

Dřištál (Dř) /*Berberis/* **C4, D8**

Dub červený (Dč)
/Quercus rubra/
A1, C3, C10

Dub letní. Dub křemelák. Křemelák. (Dl)
/Quercus robur/
C17, E2, F10

Forsytie v. Zlatice
prostřední.

Habr obecný (Ho)
/Carpinus betulus/
C1

Hloh (Hl) /*Crataegus/*
C5, E9

Chmel otáčivý
(cho) /*Humulus lupulus/* **B14, D18**

Jalovec čínský (jč)
/Juniperus chinensis/
C1, D9

Jasan převislý. „Pendula“. (Jp) /*Fraxinus excelsior* „Pendula“/ **B1, C8**

Jasan ztepilý (Jz) /*Fraxinus excelsior/* **A1, A2, F4**

Jasmín v. Pustoryl,
Javor jasanolistý (Jj)
/Acer negundo/ **B7, B8, F9**

Javor jasanolistý, panšovaný. (Jjp) /*Acer neg. variegatum/*
B7, C7, F9

Javor klen. Javor horšký. Klen. (JK) /*Acer pseudoplatanus/* **F9**

Javor mléčný. Mléč.
(JM) /*Acer platanoides/* **B2**

Javor mléčný kulovitý
(Jk) /*Acer plat.* “Globosum“/ **B8, F9**

Javor stříbrný (Js) /*Acer saccharinum/* **B2, D2**

Jeřáb obecný (Jo) /*Sorbus aucuparia/* **B1, B5**

Jilm vaz. Vaz. (JV)
/Ulmus levis/ **B8, D3**

Jinan dvojlaločný. Jinan.
Binkgo. (Jd) /*Binkgo biloba/* **C2**

Jírovec maďal. Kaštan koňský. (Jm) /*Aesculus hippocastanum/* **A3, A10, E2**

Jírovec osmimužný (Jo)
/Aesculus flava/ **B7, F9**

Jíva v. Vrba jíva

Jmelí bílé (Jb) /*Viscum album/* **C6**

Kalina vrásčitolistá
(kv) /*Viburnum rhytidophyllum/* **F7, F9**

Kaštan v. Jírovec maďal

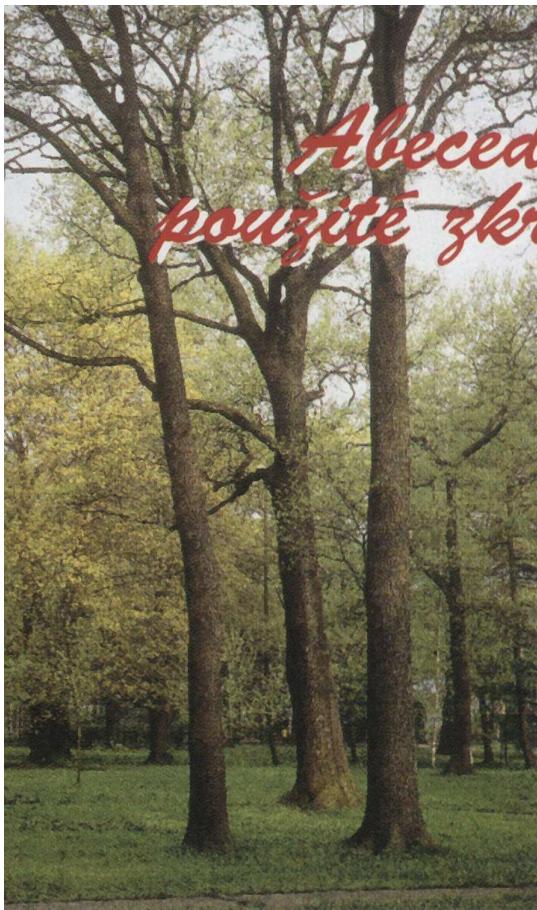
Katalpa nádherná (Kn)
/Catalpa speciosa/ **B8**

Klen v. Javor klen

Křemelák v. Dub letní

Křídlatka (kř) **B17**

Abecední seznam dřevin, použité zkratky a místo výskytu

pokračování

Liliovník tulipáno-květý (**Lt**) /*Liliodendron tulipifera*/ **A2, C9, D3**

Linda v. Topol bílý

Lípa srdčitá, malolistá (**Ls**) /*Tilia cordata*/ **B1, C2**

Lípa zelená. Lípa krymská. (**Lz**) /*Tilia euchlora*/ **C2, D3, D8**

Magnolie v. . Šáchlán

Mléč v. Javor mléč

Modřín opadavý (**Mo**) /*Larix decidua*/ **C2, C5, F8**

Olše lepkavá (**Ol**) /*Alnus glutinosa*/ **D13, F6, F10**

Olše šedá (**Oš**) /*Alnus incana*/ **B10**

Omorika v. Smrk Pančičův

Pámelník bílý (**Pb**) /*Symporicarpos albus*/ **B6, F8**

Pěnišník. Rododendron. (**pR**) /*Rhododendron*/ **D5, D6, F5**

Ptačí zob obecný (**pz**) /*Ligustrum vulgare*/ **E2, F5**

Pustoryl (Nepravý jasmín) (**pu**) /*Philadelphus*/ **D1, D2, D4**

Rododendron v. Pěnišník

Smrk Pančičův. Omorika. (**SO**) /*Picea omorica*/ **D3, D4, F9**

Smrk pichlavý (**Sp**) /*Picea pungens*/ **B1, B3, D9**

Svída krvavá (**Sk**) /*Cornus sanguinea*/ **B6**

Sácholán vrbolistý (**Šv**) /*Magnolia salicifolia*/ **D8**

Seřík obecný (**šo**) /*Syringa vulgaris*/ **B3, B4, C1**

Tavolník Douglasův (**tD**) /*Spirea douglasii*/ **F9**

Tavolník van Houtenův (**tH**) /*Spirea vanhouttei*/ **F9**

Tis červený (**tč**) /*Taxus baccata*/ **C9, D3, E2**

Topol bílý. Linda. (**TL**) /*Populus alba*/

B9, C6, D12

Trnovník bílý. Akát.

(**TA**) /*Robinia pseudoacacia*/ **A3, E4, F4**

Trojpuk (**tr**) /*Deutzia*/ **B6, D1**

Tsuga kanadská (**Tk**) /*Tsuga canadensis*/

C3, D8, F5

Túje v. Zerav západní

Vajgélie hybridní. Zanice. (**vZ**) /*Weigela hybrida*/ **F9**

Vaz v. Jilm vaz

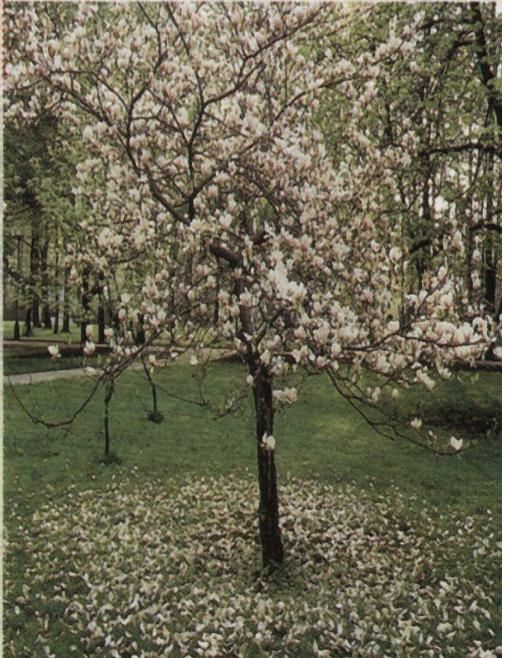
Vrba jíva. Jíva. /*Salix caprea*/

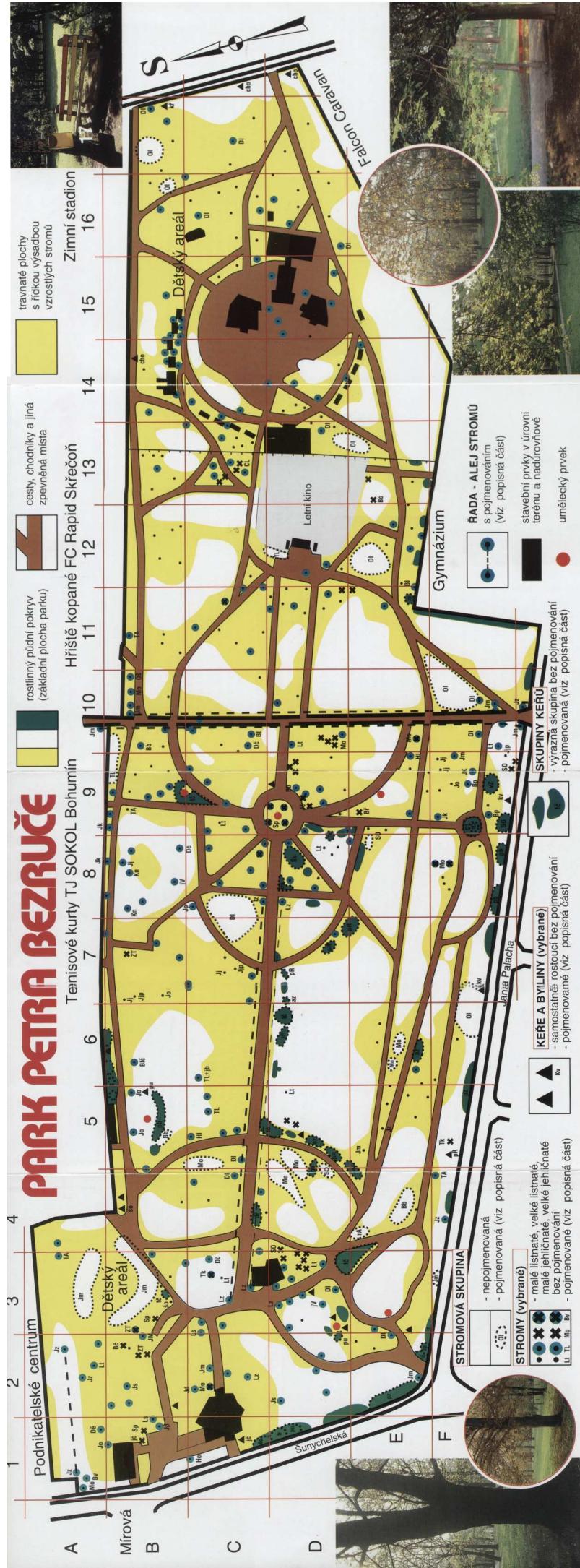
Zanice v. Vajgélie

Zerav západní. Túje (**ZT**) /*Thuja occidentalis*/ **B2, B3, B7**

Zlatice prostřední (**zp**) /*Forsythia intermedia*/ **B5, E2, E11**

Zlatý déšť v. Zlatice prostřední

JUDr. Jiří Demel:

Obec Šunychl - Bohumín - nádraží byla založena 1. května 1847 kolem pravé dokončeného železničního nádraží uprostřed divokého, bažantatého Sunyčelského lesa. Do konce 19. století se rozrostla natolik, že v ní žilo asi osm tisíc obyvatel a její ulice odtud stále víc a víc vytačovaly původní zelení. V roce 1886 zakoupil bohemínské panství hraběcí rod Larisch - Mönichů, kterému kromě jiného patřilo i nedaleké fryštátské panství a většina kamenouhelných dolů na Karvinsku. K bohemínskému panství patřila i ta část šunyčelského lesa, kterou v roce 1844 předchozí majitelka, hraběnka Rudnická, neprodala společnosti Severní Ferdinandovy dráhy na stavbu železniční trati a bohemínského nádraží. Tam založil Jindřich, hrabě Larisch - Mönich, tehdejší slezský zemský hejtman, koncem 19. století bažantnici. Ležela na samém severním okraji rozrůstající se a stále více průmyslové obce a tvořila kolem ní jakýsi zelený pás.

Když se blížilo 60. výročí nastoupení císaře Františka Josefa I. na rakouský, český a uherský trůn, přijalo zastupitelstvo obce Šunychl - Bohumín - nádraží jednohlasně rozhodnutí postavit milovanému císaři pomník. Zemský hejtman, který tuto myšlenku podporoval, nabídl zastupitelstvu, že obci daruje část bažantnice. Ta by byla upravena na městský park, v němž by se císařův pomník důstojně vyjimal. Jeho nabídka byla s díky přijata a v roce 1907 byl slavnostně položen základní kámen příštího parku. Na svém místě leží dodnes a každý, kdo do parku vstoupí hlavní branou na rohu Palachovy a Štefánikovy ulice,

si kamenu nemůže nepovšimnout.

Během následujících dvou let byla bažantnice citlivě přeměněna v anglický park, v němž byla podél dnešní Šunyčelské ulice zbudována i hezká dřevěná zahradní restaurace s bohatou květinovou výzdobou. Naproti ní postavili na kamenném podstavci kulatý dřevěný hudební pavilon pro hudební koncerty. Přiblížně v místech, kde dnes stojí pomník Petra Bezruče, byl dne 2. prosince 1908, tedy v den, kdy před šedesáti lety nastoupil mladičký panovník na trůn, slavnostně odhalen císařův pomník. Při slavnostním odhalení nechyběli ani členové Zemského slezského výboru v Opavě v čele s hrabětem Jindřichem. Na kamenném podstavci byla umístěna císařova bronzová busta, odlitá ve vídeňské slévárně uměleckých děl.

Brzy nato se však nad touto zemí přehnala línce první světové války, na jejímž konci povstalo samostatné Československo. Národnostní euporie smetla pak pomník císaře jako připomínku starých časů. Park však za něj záhy dostal náhradu. V roce 1925 byl v centru parku odhalen památník padlým ve světové válce. Mezičlán byl v roce 1924 změněn název obce na Nový Bohumín a ještě v témže roce byla obec povýšena na město. Několik let nato odhalila polská občanská menšina města poblíž památníku padlým pomník polskému lékaři L. L. Zamenhofovi, zakladateli mezinárodní umělé řeči esperanto. Tento pomník však zase pro změnu smetla vichřice druhé světové války v letech 1939 - 1945, obnoven a znova odhalen byl pak 5. října 1947 i se symbolickým nápisem

„Esperantem k sbratření národů“. Válka však způsobila parku i další škody. Protože nebyl nejméně tři roky udržován, hodně zpustil a navíc v něm vyhořela zahrádkní restaurace.

Obyvatelé města, které bylo osvobozeno 30. dubna 1945, však nenechali park zaniknout. V jedné třetině parku, a to v levém pruhu od hlavní středové cesty až po voliéru ptactva, byla zřízena malá zoologická zahrada. V ohradách se tam procházeli dařci, srnci se srnkami, děti si mohly pohrát i s afgánskými kozama, nebo se pokochat pohledem na naparujucí se pávy i skromnější zlaté baženty. O zahrádu vzhoreň pečoval pan Pavlik, kterému pomáhali žáci z místních škol. Velká škoda, že se po jeho smrti nenašel nástupce, a tak byla zahrada v roce 1958 zrušena.

V roce 1946 dostal předseda místní osvětové rady v Novém Bohumíně, učitel Jan Jakvert, nápad: „Postavme v parku pomník Petru Bezručovi!“. A tak se i stalo. Z Jeseniku sem dopravili zvlášť pěkný žulový bludný balvan z doby ledové a na něm vytýčili krásnou bustu od akademického sochaře J. Navrátila. Pomník pak byl slavnostně odhalen v den básníkových osmdesátých narozenin, 15. září 1947. Při té příležitosti byl i park přejmenován na Park Petra Bezruče. Oslaveneckám se slavnostní aktu nezúčastnil, přijel se však později na svůj pomník podívat a za přítomnosti Jana Jakverta jej několikrát obešel. Libil se mu hlavně kámen: „Ano, to jsem já!“, prohlásil pří a kámen pohládil. Samotné bustě, přestože je uměleckým dílem, nevěnoval pozornost.

Nejen města, i parky mají vlastní historii. Zvelebením v letech 1945 až 1947 naštěstí historie bohumínského Parku Petra Bezruče nekončí, v jeho úpravách se pokračovalo. V parku bylo v roce 1966 zřízeno elektrické veřejné osvětlení, rok nato byl stržen původní hudební pavilon a začalo se stavbou nového, modernějšího. Byl dokončen v roce 1974 a sloužil každoročně k pořádání promenádních koncertů, a to až do roku 1990. Tehdy byl prodán a postupně novým majitelem přebudován na hernu. V roce 1967 se konečně začalo i s betonováním dosavadních škvárových chodníků, které byly dokončeny v roce 1968. O rok později byl do parku přenesen původní podstavec sochy prezidenta - Osvoboditele, která stávala od roku 1935 do roku 1938 na náměstí, byla obnovena v roce 1947 a znova stržena v roce 1956. Konečně pak byly v roce 1974 otevřeny na okraji parku veřejné WC. V roce 1979 byla zahájena stavba kavárny hvězdicového tvaru v těch místech, kde kdysi stávala původní zahradní

restaurace. Do provozu byla kavárna uvedena po pěti letech - 27. července 1984. Po druhé světové válce došlo i na postupné zvelebování druhé, „divoké“ části původní bažantnice, kterou obec v roce 1921 koupila od hraběcího rodu Larisch - Mönnichů za rovný milion korun. Na její přeměnu v park však již nenašla peníze. Za německé okupace Nového Bohumína zde v roce 1942 plánovala tehdejší radnice zřízení velkého sportovního areálu, ale víc válečných událostí tento projekt už nedovolil realizovat. S prvními úpravami začal až tehdejší Městský národní výbor v Novém Bohumíně v roce 1962: zahájil zde stavbu letního kina. Byla dokončena a první širokouhlé kino v Novém Bohumíně začalo promítat v roce 1964. O rok později byla ke kinu přistavěna sociální zařízení. Generální přestavba zbytku „divokého“ parku byla zahájena v roce 1967 se záměrem vybudovat zde jakýsi park kultury a oddechu pro bohumínskou veřejnost. Celá plocha byla odvodněna a blíže k letnímu kinu byly postaveny dva taneční parkety. V roce 1973 bylo dokončeno oplocení celého areálu a o rok později zde byly zřízeny stálé občerstvovací stánky. V roce 1987 byla dovršena i stavba klubového zařízení a dokončený areál byl slavnostně předán veřejnosti. V současné době je letní kino mimo provoz, v parku je zato spousta atrakcí pro děti. Po povodni byly upraveny hlavní parkové cesty a o zeleni v parku dobrě peče zahradnická firma ZUPAZ. Roční náklady na údržbu parku představují zhruba půl milionu korun a jsou hrazeny z rozpočtu města.